

Lk 2,22-35 – Jézus bemutatása

Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálembe vitték, hogy bemutassák az Úrnak. Így parancsolja az Úr törvénye: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve.” Be akarták mutatni az Úr törvényében rendelt áldozatot is: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.” Volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű, igaz és istenfélő ember. Várta Izrael vigaszát és a Szentlélek lakott benne. Kinyilatkoztatást kapott a Szentlélektől, hogy nem hal meg, amíg meg nem látja az Úr Fölkentjét. A Lélek ösztönzésére a templomba ment. Mikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy a törvény rendelkezése szerint tegyenek vele, 28karjába vette és e szavakkal áldotta az Istent: „Bocsásd el most szolgálodat, Uram, szavaid szerint békeességben, hiszen már látták szemeim az üdvösséget, amit minden nép számára rendeltél: világosságul a pogányok megvilágítására és dicsőségére népednek, Izraelnek.” Atyja és anyja csodálkozva hallgatták, amit mondott. Simeon áldotta őket és így szólt anyjához, Máriához: „Sokak romlására és föltámadására lesz ő Izraelben: jel, amelynek ellenszegülnek – s a te lelkedet is tör járja át – hogy így megnyilvánuljon sok szív érzése.”

„Minden elsőszülött fiúgyermek az Úr szent tulajdona.” – Szűkkeblű az ószövetségi törvény. Csak a fiúk, és azok közül is a méhet megnyitó elsőszülöttek. Jézus, akit szülei az Úrnak szentelnek, kitérít a törvény hatályát: Minden ember, a választott nép határain túl, minden nép az Úr szent tulajdona. Azért jött, hogy a kevesek privilégiumát mindenkinek odaajándékozza. Őbenne megújul az egész teremtett világ, s benne az egész emberiség új életcélt kap: „Íme, én újjáalkotok mindent!” (Jel 21,5)

Mindnyájan az Úréi vagyunk, s mindnyájunknak feladata van: az Úrnak szolgálni. Ez a szolgálat pedig Isten szeretetének elfogadása és átadása, sokak üdvösségének építése a magunk hűsége mellett. Mert választott nép, szent papság kell legyünk.

Jézussal teljes az életünk: Nélküle az agg Simeon is reménytelen lenne, Jézussal minden ember élete végtelen értéket kap. Világosság és dicsőség mindazoknak, akik őt elfogadják és befogadják.

Végül: a templom, Isten népének közössége a leghitelesebb hely, ahol a mi Urunknak áldozhatjuk magunkat.

[Podmaniczki Imre, Páhi]

Ludovico Carracci:
Jézus bemutatása a templomban (~1605)